FORMAREA LOTULUI A SUSCITAT VII DISCUȚII

REPREZENTATIVA BRAZILIEI SUB TIRUL CRITICILOR

CORESPONDENȚĂ DIN SAO PAULO

Duminică s-au dat loviturile de începere în meciurile din grupele așa-numite „mici" ale Mini-cupei mondiale pe care o organizează Brazilia. La 28 iunie vor intra în întrecere selecționatele de primul calibru, printre care — firește — și echipa Braziliei. Dar discuțiile privind alcătuirea lotului reprezentativ de către Zagalo sînt foarte aprinse. Iată, în corespondența primită de la Sao Paulo, cîteva dintre aspectele acestor aprinse controverse între selecționer, presă și mulțimea de suporteri.

Nu s-ar putea spune că brazilianul se declară entuziasmat cu organizarea **„Cupei Independenței"** sau **Mini-cupa,** cum a fost poreclită în Europa. Cea mai bună dovadă este că, din momentul cînd s-a aflat că **Anglia, R. F. a Germaniei** și **Italia** nu vor fi prezente, glumeții de pe plajele Rio de Janeiro au și poreclit-o... MICROCOPA, considerînd că participări de genul **Africa, America Centrală, Ecuador, Irlanda, Venezuela, Bolivia** nu interesează pe nimeni. E clar că, în afară de jocurile Braziliei, celelalte participări nu vor constitui succese în marile orașe. Poate la Salvador, Aracaju, Maceio, Recife, Natal Manuas și Campo Grande, unde nu sînt multe distracții, jocurile vor atrage ceva public.

La calculele pesimiste ce se fac, contribuie și alte aspecte. De pildă, cînd s-a făcut publică lista selecționaților, tot Rio Grande do Sul s-a „răsculat",

Îl recunoașteți? Nu credem. Acest mustăcios este RIVELINO, cunoscutul internațional brazilian.

fiindcă **Everaldo** nu a fost chemat. Spectatorii din Porto Alegre au și anunțat că boicotează jocurile organizate pe stadionul local. Cam în același timp, **Joao Havelange,** președintele Confederației de Sporturi, tratînd într-o întîlnire cu oamenii de afaceri din Sao Paulo supărarea celor din Rio Grande, a rostit cuvinte echivoce, care au fost rău interpretate de presă. El acuza, după cum afirmă ziariștii, că acei care protestează nu ar fi patrioți. Or, mîndria spectatorilor din Porto Alegre e cunoscută și scandalul a izbucnit violent, cu dezmînțiri și acuzări. Brazilianul e un fel de foc de paie, așa că, pînă la urmă, spiritele se vor potoli. Dar, pînă una-alta, **Everaldo** rămîne pe dinafară...

Ori de cîte ori se publică lista selecționaților, există proteste. Așa s-a întîmplat cu **Feola,** cu **Aimore Moreira,** cu **Saldanha** și nu este de mirare că, acum, **Zagalo** e în focul criticii. Acuzațiile ce i se aduc sînt că a lăsat pe dinafară pe portarul **Sergio,** înaintașul **Toninho,** ambii de la Sao Paulo, pe **Cezar,** de la Palmeiras și a preferat lotul clasic care a cucerit Cupa Jules Rimet. Numele noi sînt : **Marinho** (Portuguesa), **Osmar** (Botafogo), **Rodrigues Neto** (Flamengo), **Washington** (Guarani) și **Leivinha** (Palmeiras). Dintre aceștia, **Marinho,** care e mai bun ca Brito (și el convocat, fiindcă i-a expirat suspendarea), și **Leivinha,** un înaintaș extraordinar ca tehnică, de care revista **„Fotbal"** a scris acum trei ani, nu suferă critici. Dar **Osmar, Rodrigues, Neto** și **Washington** sînt considerați prematuri. Primii doi, au fost introduși în mod subiectiv.

Acum, cînd **Felix** are un deget fracturat, s-ar putea să fie chemat **Sergio.** Dar **Toninho,** golgeter al campionatului, și **Cezar** nu mai au șanse. Totul indică că echipa Braziliei va avea la primul joc structura formației care a fost în Mexic. Cu rare excepții și în caz de forță majoră, vor intra rezervele menționate. **Tostao** va îmbrăca tricoul cu nr. 10, căci de **Pelé** nici vorbă nu e să intre în lot.

PEDRO VILLA

Evghenii RUDAKOV

ÎȘI SCHIȚEAZĂ AUTOPORTRETUL

Evghenii Rudakov — cel mai bun fotbalist sovietic al anului 1971 — este una dintre figurile cele mai marcante ale actualului turneu final al C. E. de fotbal. Jucătorul care apără cu strășnicie buturile reprezentativei U.R.S.S. și ale echipei sale de club, *Dinamo Kiev,* și-a cîștigat o simpatie deosebită din partea spectatorilor spanioli în partida cu Spania, desfășurată anul trecut, la Sevilla. Miile de spectatori l-a aclamat în timpul meciului și după joc, scandîndu-i numele : *Ru-da-kov...* Despre cariera sa sportivă ne vorbește chiar el. Să-l ascultăm :

„Am 30 de ani și iubesc fotbalul din copilărie. M-am născut într-un cartier din Moscova, unde, în curtea casei părintești, am început să joc fotbal. Pentru că de mic eram foarte înalt, băieții nu m-au lăsat să joc „în cîmp", rezervîndu-mi întotdeauna un loc în poartă. Așadar, de mic am devenit... portar. Doream foarte mult să devin jucător la Torpedo, dar lucrul acesta nu a fost cu putință. La 17 ani eram portarul titular al echipei din Nikolaev, după care m-am transferat la Dinamo Kiev, unde de fapt, mai întîi ca portar de rezervă mi-am făcut adevărata ucenicie.

Firește, dacă vorbesc de succese nu pot omite bucuria pe care am trăit-o alături de coechipierii mei ori de cîte ori am cucerit titlul de campioană cu Dinamo Kiev. Nu pot uita succesele pe care le-am avut în prima reprezentativă a țării și, în special, în actualul campionat al Europei, în partidele cu Spania și Iugoslavia.

Fără îndoială, că de cariera unui sportiv sînt legate și amintiri neplăcute. Prima este cea de la C. M. din Mexic, unde a trebuit să privesc jocurile selecționatei noastre de pe banca rezervelor. Un accident stupid m-a făcut indisponibil, în urma unei fracturi la umăr și o întindere de ligamente. În fine, o zi tristă a fost pentru mine și cea de 26 mai, cînd, în meciul cu R.F.G., a trebuit să scot de patru ori mingea din poartă. Dar, la un viitor meci, sînt convins că nu voi mai avea o zi atît de lipsită de șansă".

• NOTE ȘI COMENTARII • NOTE ȘI COMENTARII • NOTE ȘI COMENTARII • NOTE ȘI COMENTARII •

FORȚA UNUI FOTBAL. — La aceeași zi, la 7 iunie, fotbalul sovietic a fost angajat pe trei fronturi : prima reprezentativă a întîlnit la Moscova echipa națională a Bulgariei (1—0) ; selecționata de tineret a înfruntat la Leningrad formația similară a Bulgariei (4—0), în cadrul semifinalelor campionatului european ; în fine, la Kiev o a doua garnitură de tineret a primit replica lui „Under 23" al Angliei, într-o partidă amicală (0—0).

Nu vrem să subliniem bilanțul acestei zile (deși nu-i deloc de ignorat : două victorii și un egal, nici un gol primit), ci semnificația evoluției simultane a trei reprezentative și, mai ales, a două selecționate de tineret : în jocuri cu parteneri diferiți ca valoare, dar cu grad de dificultate asemănător. Ținînd seamă că și în prima reprezentativă au fost promovați cîțiva jucători tineri vom conchide că fotbalul sovietic dispune la ora actuală de cadre tinere pe cît de numeroase pe atît de valoroase, că — prin materialul uman de care dispune și prin jocul său evoluat — el constituie o forță în soccerul internațional.

SURPRIZA A VENIT DE LA VIENA... Telegramele agenților străine de presă au anunțat că în ultima sa ședință, ținută la Viena, Comitetul Executiv al U.E.F.A. i a luat în discuție propunerea federației argentiniene pentru mărirea numărului finaliștilor C.M. 1978 la 24 și că s-a declarat împotriva ei. Nu încape îndoială că la baza acestei hotărîri (surprinzătoare pentru că în general majorarea finaliștilor este privită favorabil în lumea fotbalului) au stat argumente serioase, unele aduse chiar de federații naționale. Lărgirea cadrului turneului final al C.M. ar înseamna un număr mai mare de jocuri, deci un plus de date, ceea ce ar afecta calendarele interne și internaționale ale unor federații europene. Acest singur argument și încă ar fi suficient pentru a justifica opoziția europeană față de proiectul argentinian.

Dar, F.I.F.A. a trimis acest proiect spre studiere și avizare și celorlalte foruri continentale. Cum acestea sînt interesate prin posibilitatea ce li se oferă de a fi reprezentate cu mai multe echipe naționale la turneul final credem că ele nu ar avea motive să respingă un asemenea proiect. Iată, așadar, în perspectivă un pasionant duel fotbalistic la „masa verde". În august, cînd F.I.F.A. va ține o ședință în care urmează să se pronunțe asupra unui proiect, care — după opinia noastră — merită să fie luat în considerare.

A FOST CHIAR TEREN NEUTRU? Pe teren, s-a văzut clar, între Ajax Amsterdam și Inter Milano a fost o diferență incontestabilă, fără să fi fost influențată într-un fel de vreun factor exterior. Și victoria, la fel de clară, a revenit celui mai bun. Totuși, un fapt rămîne cert : terenul n-a fost neutru. Rotterdam nu putea fi considerat ca neutru. Spectatorii oricît ar fi de fanatici susținători ai lui Feyenoord, marele rival al lui Ajax, nu puteau ține cu Inter într-un meci în care era angajat prestigiul fotbalului olandez. Și atunci ?... Știm că alt oraș n-a candidat la organizarea finalei C.C.E. Dar, în acest caz n-ar fi mai bine să se recurgă la soluția finalei duble (tur-retur) ca în Cupa U.E.F.A. ? Ar fi mai echitabil. Un joc în plus n-ar conta prea mult față de 50—60 cîte au loc într-un sezon **(pg.)**

• NOTE ȘI COMENTARII • NOTE ȘI COMENTARII • NOTE ȘI COMENTARII • NOTE ȘI COMENTARII •

MORAVURI PROFESIONISTE

O ECHIPĂ DE VINZARE

In campionatul Mexicului, țara ultimului campionat mondial, totul pare „all right". Adică în grupa A, **Cruz Azul** — 45 p. și **America** — 42 p., greu mai pot fi ajunse de **Jalisco** Guadalajara (34 p.), întrecută net de Veracruz (4—1) cu cinci etape înainte de final. Urmează la clasament Zacatepec (31 p.), **Leon** (29 p.), Laguna (27 p), San Luis (26 p.), Veracruz (22 p.), Atletico Espanol (20 p.)

In grupa a doua, **Monterry** se află în frunte cu 33 p., urmată la o lungime de Guadalajara Situația este foarte încurcată în această grupă, în care mai multe echipe au șanse la unul din primele două locuri care le catapultează în turneul final (de patru) al campionatului Mexicului. Într-adevăr, pe locul al treilea se află Pachuca (30 p.), urmată de Puebla (29 p.). Atlanta (28 p.). Universidad (27 p.), Toluca (27 p.), Torreon (25 p.) Irapuato (15 p.).

Pînă aici, așa cum am spus, totul pare în regulă. De aci încolo intervine o situație neașteptată, unică, tipică moravurilor capitaliste care stăpînesc și în sport, în care stăpîn pe situație este banul, în care patronul are toate drepturile asupra celor pe care îi plătește — în cazul de față, fotbaliștii.

Este vorba de echipa Pachuca, aflată pe locul al treilea în grupa secundă. Cu toate că în ultima partidă a întrecut pe Toluca cu 3—0 după un joc apreciat de presa mexicană ca „magnific" și se află în plină cursă pentru calificare, patronul său, mai sensibil decît la jocul fotbaliștilor și la spectacolul lor, la încasările pe care i le aduc meciurile, a hotărît pur și simplu să vîndă echipa ! Au apărut și amatorii : un grup de industriași din Cuautitlan și Naucalpan, două centre din apropierea lui Ciudad de Mexico, care vor să transforme clubul și jucătorii în reclame vii pentru produsele fabricate în uzinele lor.

Este pentru prima oară cînd un astfel de caz apare nu numai în fotbalul mexican ci în fotbalul din lumea întreagă și el vine să exemplifice încă o dată relațiile lipsite de omenie, de onestitate, de sportivitate, dacă vreți, ce domnesc în fotbalul din țările capitaliste, în care jucătorii nu au dreptul să decidă asupra persoanei lor, asupra echipei și clubului pe care vor să-l reprezinte.

Alte comentarii ni se par de prisos.

Carnet extern

NOUL VAL LA CATEDRĂ

Pînă de curînd, în promovarea antrenorilor se observau reguli mult mai severe, cu efectuarea unor stagii mai îndelungate la diferitele categorii de calificare, tocmai pentru creșterea gradului de competență și experimentare profesională, decît în prezent. Graba secolului nostru influențează și acest sector al activității fotbalistice care nu... prea se grăbea. Ucenicîile care, în mod normal, durau 10—15 ani pentru cazurile clasice ale biografiilor antrenorilor, privind atingerea celei mai înalte calificări, se scurtează la cîteva luni sau dispar cu desăvîrșire.

Constatarea am făcut-o față de sumedenia de cazuri de „precocitate antrenorală", nu știu cît de propriu este termenul, înregistrate în ultima perioadă de timp. O să vă amintim cîteva : la St. Etienne, unul dintre cei mai respectați antrenori ai fotbalului francez — Albert Batteux — predă „gestiunea tehnică" lui **Robert Herbin,** pînă acum două săptămîni căpitan al echipei. Aici se înregistrează cea mai rapidă ascensiune din istoria recentă a fotbalului. Din jucător, direct antrenor. Vom urmări cu atenție experimentul clubului din St Etienne. Mergem mai departe. În Anglia, ni se anunță, **Hurst** — internaționalul de faimă al fotbalului englez care a jucat în sezonul acesta ultima oară în reprezentativă în meciul pierdut de foștii campioni ai lumii în fața selecționatei R.F.G. pe Wembley — a primit invitația de a deveni antrenor secund al clubului **West Ham** ; altă trecere, fără nici o etapă intermediară, de la activitatea competițională la responsabilități tehnice de cea mai ridicată categorie, antrenor de echipă de prima ligă. **Vasovici,** căpitanul lui **Ajax,** a predat astăzi banderola de onoare a clubului din **Amsterdam** și mîine a preluat direcția tehnică a lui **Partizan Belgrad. Bobby Charlton,** care și-a exprimat dorința de a încheia în toamnă aparițiile pe gazon, a avut o replică promptă prin comunicatul lui **Manchester United,** care îl solicită ca manager al său, a doua zi după meciul de adio. La **Moscova,** de asemenea, îndată după abandonarea fotbalului propriu-zis, **Iașin** a devenit consilier tehnic al cunoscutului club **Dinamo.**

Rămîne să vedem cum vor evolua reprezentanții „noului val" solicitați la catedrele fotbalistice cele mai înalte. Experimentele prezintă, în afara curajului celor ce le-au provocat și a celor care s-au angajat în așa de bruște schimbări de preocupări, interesul determinat de apariția unor nume celebre în fruntea unor cluburi la fel de cunoscute ca și proaspeții lor directori tehnici.

— ei. i. —